

Věci kolem

Vladimír Mišík

V koutě kočka ze spánku tiše zavrní,
ze starý desky mladý Karel vroucně zpívá,
na stěně zuří souboj lampa - stín,
venku se nudí čas, do okna tma se dívá.

Jen já tu sedím všemi obklopen tak sám,
potichu dýchám, bojím se, že je vyruším,
a jen tak pro sebe si s nimi tiše povídám
a nevadí mi, že mě vůbec nikdo neslyší.

Oknem se šklebí ráno a mně se chce tak spát,
za dveřmi běsní čas a do práce mě honí,
z rádia tečou zprávy plný ztrát,
zamykám a jdu jako včera, jako loni.

Zas budu sedět všemi obklopen tak sám,
tvářit se, že mi nevadí, když mě vyruší,
budu si s nimi muset zase dlouze povídat
a přitom vím, že mě vůbec nikdo neslyší.